

SZARVASI LAPOK

TÁRSADALMI, ÉS KÖZGAZDASÁGI HETILAP.

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Egész évre . . . . . 5 frt. — kr.
Félévre . . . . . 2 frt 50 kr.
Negyedévre . . . . . 1 frt 25 kr.

Egyes szám ára 10 kr.

MEGJELENIK

hetenként egyszer, vasárnap.

SZERKESZTŐSÉG:

Selyem utca, 202. szám hova a lap szellemi részét illető közlemények küldendők.

Kéziratok nem adatnak vissza.

KIADÓHIVATAL:

Szikés Antal könyvnyomdája, hova az előfizetési pénzek, hirdetések és minden a kiadóhivatalra érkező közlemények küldendők.

Nyiltérben egy sor közlési díja 10 kr.

Hirdetések jutányos áron vétetnek fel.

Egyes szám kapható Szikés Antal könyvkereskedésében.

Program helyett.

Ismerve a vidéki lapszerkesztés nehézségeit szellemi munkások összetoborzása szempontjából, és kellemetlenségeit azon tekintetben, hogy egy vidéki város szereplő emberei nem lévén hozzászokva és hozzáédve a nyilvános kritikához, sokszor egész az idegességig érzékenyek, nem minden habozás nélkül vállalkoztam e szerény lap szellemi vezetésére; végre azonban számot vetve azzal, hogy városunknak és vidékünknek okvetlen szüksége van oly közlönyre, melyben a közügyek időről időre megbeszélhetők legyenek, továbbá azzal, hogy a közérdek szolgálatában ez uton mégis csak többet lehet használni, mintsem hogy azért a kellemetlenségeket elütni ne lehetne, vállalkoztam ezen épen nem kellemes és nem hálás munkára.

Igérni előre semmit sem fogok, csupán azt az egyet, hogy a sajtó útján mindig csak a közjót a magyar közművelődést, olvasóim szellemi és anyagi érdekeit fogom szolgálni és pedig teljes erőmből, önzetlenül, őszintén, de egyszersmint nyíltan és bátran, nem riadva vissza esetleg attól sem, ha nyilatkozataink netán egyeseknek nem tetszenek is.

Lapunk keretén a tapasztalat alapján annyiban változtatni szándékozunk, hogy többet ölelhessen fel, mint a mennyit a czime felölelni látszik. Felbátorít erre városunk kedvező fekvése, szellemi és anyagi ereje, közgazdasági jövője, nagy számú intelligentiája, okos, értelmes, haladni szerető népe; úgyhogy ezentul a szorosán vett helyi érde-

keken felül általános közérdekű kérdéseket, megyei ügyeket is tárgyalni szándékozunk.

Első helyen mindenesetre a már-már égető kérdéssé vált magyar közművelődést, s annak terjesztését és erősítését tűzzük feladatunkká. Azután összes anyagi érdekeink, mind az, a mi a közjóllétre, vagyonosodásra, egyes osztályok kedvező vagy kedvezőtlen helyzetére vonatkozik, fogják kiváló figyelmünk tárgyát képezni, azt tartva szemünk előtt, hogy csak jómódú nép lehet művelt. Tehát a mezőgazdaság, ipar, kereskedelem, közlekedés, közigazgatás, igazságszolgáltatás és a közegészségügy fogják azt a kört képezni, honnan megbeszélendő kérdéseinket merítjük. Vidékünknek még ezenfelül igen nevezetes érdekét képezvén a visszabályozás, ezt is élénk figyelemmel fogjuk kísérni, annyival inkább, mert e tekintetben városunk némileg központi hely.

Azonban a szellemi érdekeket sem feledjük. Jól tudjuk, hogy az anyagi jólét csak egyik feltétele, de nem szülő oka a műveltségnek, holott a műveltség az anyagi gyarapodásnak a legbiztosabb alapja. Ezért az iskola ügyet, társadalmi, erkölcsi és szellemi életünk e legelső élető elemét, folytonosan szemünk előtt fogjuk tartani, hogy annak fejlődése, haladása lépést tartson a korral és a közönség igényeivel.

Munkatársaink névsorát korai volna közölni, mutassa meg azt folytonosan maga a lap; ezuttal csak a belmunkatársakra szorítkozunk, a

kik lapunknak állandó dolgozóitársai lesznek; ezek: Donner Lajos, Keviczky László (Bolygó), Mihályi József, Mocskónyi József (Irsai József), Moravcsik Géza (Béry Kelemen), Sipos Soma. Ezekkel és más számos külmunkatársainkkal és levelezőinkkel kívánjuk hivatásukat betölteni.

Dr. ZSILINSZKY ENDRE.

Ujévkor.

Mindig újra kezdjük. Elindulunk kifeszített vitorlakkal, ujult erővel, szép reményekkel az élet tengerén, küzdünk az elemekkel s keressük fáradhatatlan lélekkel, csüggedni nem tudó kitartással az új világot, a — boldogságot. S mikor tizenkét hónapig lankadatlanul dolgoztunk, mikor a telhetetlen vágy egy egész esztendeig folyton hajtott előbbre és előbbre és e pihenés nélküli munkában nem találtuk meg azt, a mit kerestünk, nem értük be azzal, a mit találtunk: a helyett, hogy kétségbeesnénk fáradságunk eredménytelensége felett, megállapodunk egy kissé, de csak azért, hogy elfeledjük az út eddigi fáradságait, keserveit, nyomorát, s új erőt gyűjtsünk a további fáradságos bolyongáshoz.

Meg szoktunk pihenni egy kissé minden új év küszöbén. Ez az a jó reménység foka, melyről merengő szemmel tekintünk az előttünk elterülő végtelen tengerre — a jövődöbe; ez az, mely a rejtélyes távolban mindig tud valami biztató csillámló fényt mutatni, hogy azt higgyük, ott kárpótolva leszünk minden eddigi szenvedéseinkért, fájdalmainkért. Ezen a fokon szoktunk rövid időre állomást tartani, hogy oltart emeljünk szent érzelmeinknek s azon tiszta lángot gyűjtsünk keblünk bálványainak, mindannak, a mit szeretünk; ebből merítve erőt a jövő küzdelmeihez.

a rozant ágyn a falu legszebb lánya, Suhajda Juliska fekszik nagy betegen.

A kelő nyári nap pajzán sugárkájának elég az a parányi ablak, hogy belopózza rajta megcsókossák a lázasan pihető ajkakat, a lezárt selyempillákat, a leomló éjfélete fűrtöket, melyek úgy kiemelik annak a különben is tejfehér arcnak sáppadtságát.

Csak özvegy Suhajdáné képe fehérebb még ennél is. A bánat az ő arcfehéritője, s hogy ezt eleget használja: elárulja a két szemében csillogó fájdalomgyöngye, a könyű.

Ott ül az ágy szélén, s leakarja kendőjével takarni az élettelen szép arcot, mintha még a hamiskodó sugarkától is féltene az özvegy anya egyetlen kincsét.

— Mid faj? Hol faj? lelkem édes gyermeké — kérdi a beteg fölé hajolva, mikor az hosszú pilláit fölveti.

— Nem faj nekem semmim, jó anyám. Ha fájna is, majd elmulik nemsokára.

— Hatha fölkelnél, édes leányom? Nézz ki csak, milyen szépen nyílnak a virágaid; minden olyan vidám odakint, még az ég is nevetni látszik: jót tenne az néked.

— Nem nekem nyílik már az a virág, édes anyám; s nem nekem mosolyog az ég.

S újra lezárja sötét éjt rejtő két szemét; az özvegy arczán pedig leperdülő könyűn játszik a napsugár.

Néha-néha azonban fölcillan szemében a remény örömsugára; mosolyogni is próbál, amint az ajtó felé pillantgat.

— Azt mondják — mormolja magában, — hogy nagyon ügyes orvos, fiatal ugyan, de már is nagyon teliszedte a fejét tudományval. Voltam tegnap nála; megígérte, hogy eljön. Hatha segítene! És ezen a gondolaton úgy megvizsgálódik a szegény asszony. Hiszen nem is engedheti azt a jó Isten, hogy ilyen szép teremtesen, mint az ő lánya, ne lehessen segíteni.

Egészen elringatja magát ebbe a bánatból édes

TÁBOZA.

A szépirodalomról.

— Egy hosszabb satyra töredéke. —

... Óh szépirodalom! mivé is lettél,
Egyéb se vagy, mint ötödik kerék!
Te, ki világhódítóknak születél:
Lettél ráadás, sőt laptöltelék.
Az olvasó oly szívesen elenged,
A „Kis hirdető” érdekeseb neki.
Egy két „önképzőkör” ha még melenget,
Az embert szinte ez is meglepi.
Egy kis vezércikk, aztán meg a „Hírek”,
Kielégítnek kitkit teljesen.
Hogy mit tesznek a nihilisták, irek,
Ki mit lüdüzött a medve-lesen.
Magas álványról hogy’ zuhant a pallér,
Baj nélkül hogy’ vitt párbajt a gavallér...
Részvét nélkül nincs gyász s lakodalom...
De élülhet a szépirodalom!

Csak most jövünk rá, hogy midőn valál még
Az elnyomás korában szeretett:
Nem magadért valál, politikáért,
A publikum csak ezért szeretett.
Kutatni a sorok közt, mi a sorban
Nem állhatott Worafka*) ur miatt:
Ahoz roppantúl értettek e korban,
Úgy irni, volt akkor kényszer-divat.
Ha az állatkirályról szólt az ének,
Melynek sebén tort ül a légsereg:
Az oroszlanban terád ismernek
Hazám! kik agva lesték életedet.
A légseregről is tudták felettebb
Kiket példázson, tudták, érezék...
Worafka urék meg szörnyen nevétek,
Hogy a magyarnak mese is elég.

*) Bach-korbeli hírhedt rendőrbiztos.

És szólt és ömlött aztán egyre-másra
Az allegória s állatmese.

A versfaragó lón nemzet-dudása,
S gajdolásával még pénzt kerese.
De megszóllalt a szörnyű hangzavarban
A költő lantja is búbajosan,
S a „Rab gölya” s „Virrasztók” a Magyarban
Lángot vetének esendben, titkosan.

Most bezzeg zenghet már a dal merészen,
Senki sem ad rá! túl vagyunk a vérszen!
A vers hiába úz politikát,
Legfeljebb azt mondják rá: ah! mi fád!
Csicseregzhetsz, arathatsz hirt, nevet,
De ne várj ám érte kegyeret!
Az „irodalom” szörnyen megkívánja,
Hogy a kegyeret ne kapjad hiába!
Nem lantpengéssel, nem daloló ajkkal,
Kenyérkeresni indulj fúrge talppal.
S ha megtanulsz gyorsirni, gyorsan futni,
Gyorsan ollózni, sőt gyorsan aludni,
Ha írsz egy szuszra tárczát, kritikát,
Ha kultiválsz bel- s kül-politikát,
Ha csinálsz „sportot”, „tőzsdét”, „gazdaságot”,
Pesten „Videket” s hozzá „Tarkaságot”,
„Távíratot”, „Rendőri szennyest”, „Hyment”,
„Gyászrovatot” s ha kell „Képünkhez” rimet,
„Országgyűlést”, „Szinházat”, „Operát”,
„Berele Hayt” és egyéb „Kolerát”:
A „világlaphoz” belsőnek bekaphatsz,
S díjnoki kosztot holtig ott maradhatsz!

S I P O S S O M A.

A falu szépe.

(A népéletből.)

J. községben a legszező ház az alvégen özvegy Suhajdáné bogárhátú háza.

Kis házikó, de nagy bánat lakik benne, mert ott

Ime ma ismét eljöttünk vándorlásunkban eme jó reménység fokához, az ujesztendőhöz s bizonyára nincs köztünk egy is, a ki elmondhatná magáról, hogy az elmúlt 1886-ik év mindenben teljesítette vágyait s hogy a beköszöntő újesztendő ne tudna számára hozni semmi jót, semmi boldogítót! Emeljünk hát oltárt e biztató fokon, hogy további vándorlásunk valóban boldogítóbb, üdvözöbber legyen; emeljünk oltárt először a családi isteneknek, mert hiszen a családi boldogság forrása a nemzetek nagyságának, az egyéni jólét alapja a népek hatalmának. Ápoljuk a szeretet szent tüzét, hogy abból folyton tápot nyerjen lankadó lelkesedésünk, hogy abból mindig erőt merítsen netán ernyedő akarattunk. Azután emeljünk oltárt a száműzött isteneknek, azoknak, kiknek tiszteletére legjobban utalva vagyunk: az Összetartásnak és az Áldásnak! A vészt jósló felhők, melyek hazánk egén emelkednek, figyelmeztessenek, hogy az egyetértésben, összetartásban rejlik az erő. A mindennapi küzdelemben pedig munkánkat, fáradságunkat kísérelje áldás s akkor a beköszöntött újév több boldogságot fog hozni a számunkra, mint az elmúlt év.

A hosszúfoki ármentesítő társulat köréből.

Megyének számos vízszabályozási és ármentesítő társulatai között egyike a nevezetesebbeknek a hosszúfoki ármentesítő társulat, mely egy nagy vidék anyagi jólétének öre. Azért érdekesnek tartjuk ezen a társulat dec. 11-én Bekésen tartott választmányi és közgyűléséből egyes fontosabb határozatokat közölni.

A társulat igazgatója, Környei Lajos jelentést tett a társulat védelmi képességéről; nevezetesen, hogy a gát lejtőiben és koronájában kifogástalan, kivéve a Nagycsatorna jobbparti részének egy szakaszát, melyre már fel is hívta a békési előjáróság figyelmét; továbbá a hullámterek kitisztítása a veszszóktól és fatörzsektől mindenütt megkezdődött; a védelmi anyag be van szerelve és elhelyezve. A dobozi és berényi határban egyes birtokosok a vízjogi törvény ellenére majdnem a gát lábáig szántottak, a miért megbírságotlaltak.

A társulati főmérnök Borsiczky Lajos jelentéséből legfontosabb volt az, hogy a f. évre kitűzött munkasorozat végrehajtott. A műszaki munkálatok közül a nagybirtokosoktól elfoglalt területek felvétele, értékkimutatása elkészült; továbbá 46,000 holdon az árfejesítés a legpontosabban teljesített, a mi a praecis nivellirozásból kitűnt. A javítások és nagyobb munkálatok az előirányzott összegnél kevesebbe kerültek.

A társulat az 1875: VII és 1881: XLII, t. cz. értelmében jogosítva lévén a kimutatott ártérbirtok adójának 15 évi változatlanágát és a már élvezett 15 évi adómentességnek meghosszabbítását kéri, az elnökök által bemutatott kérvény a m. kir. pénzügy miniszteriumhoz felterjesztetni határozatott. Hasonlóképp felterjesztettek gr. Almássy Kálmán gr. Wenheim Frigyes, és br. Wenheim Viktor nagybirtokosok hasontárgyu kérvényei.

A közm. és közl. ministerium jóváhagyta a társulat 1887-iki költségvetését, némi utasítások kíséretében, melyek a költségvetés formájára vonatkoznak.

A sitkai atmetszésre vonatkozólag az határozatott, hogy miután annak költségeihez az Alsó-Fehér Körös ármentesítő társulat járulni nem akar, s ez által a 16,000 frtot is meghaladó költség egyedül a hosszúfoki társulatra hárul, bár a legnagyobb biztóságot az atmetszés nyújtana, mégis tekintve, hogy a már teljesített munkalat által a helyzet javult, s hogy a veszélytől tartani nem igen lehet, az atmetszés helyett egy partvédmű építése határozatott, melynek tervezésére és költség előirányzatára nézve a főmérnök utasított.

A társulat „közérdekűségének” elismerése iránt a közm. és közl. miniszteriumhoz kérvény felterjesztése határozatott. A Tiszavölgyi társulat ugyanis felhívta a társulatot, hogy a mennyiben védművei közérdekből tartatnak fenn, kérelmezze, hogy azok „közérdekeknek” mondassanak ki s az 1884. XIV, t. cz. 23-ik § a értelmében biztosított kedvezményben részesüljön. Erre a választmány azon indokból, hogy miután a társulat védművei által egy nagy terület ármentesített, annak termőképessége fokoztatott, és az adóalap nagy mérvben emeltetett; miután ezen védművek népes községek, vasutakat, megyei és községi utakat is védelmezik az árvizek pusztításai és rombolásai ellen; és végre miután a társulat működése által az ármentesítés előtti rétek és mocsáros területek, melyek kigözölgései a közegészségre felette veszélyesek voltak, kiszárittattak, és a társulat által épített zsilipeken a csapadék vizek folyvást elvezettetnek: a „közérdekűség” kérelmezését ajánlotta a közgyűlésnek és a közgyűlés az indokokat elfogadta s a kérelmet a magas miniszteriumhoz benyújtani határozta.

ELŐFIZETÉSI FELHÍVÁS

„SZARVASI LAPOK” IV. évfolyamára.

A „Szarvasi Lapok” ezentul nagyobb alakban bővebb tartalommal fognak megjelenni, míg az előfizetési ár marad a régi, u. m.

Egész évre . . . 5 frt. — kr.

Félévre . . . 2 frt, 50 kr.

Negyedévre . . . 1 frt, 25 kr.

Gyűjtőknek 5 előfizető után egy tiszteletpéldánnyal szolgálunk.

A „Szarvasi Lapok” kiadó-hivatala.

Ujdonságok.

— Lapunk mai száma a beköszöntött újévi ünnepek miatt vasárnap helyett kivételesen szombaton jelent meg.

— A szarvasi közbirtokosság mégis csak ad magáról életjelt. Végre elhatározta, hogy a Bárány vendég-

lő tánczerme helyett egy a kor kívánalmainak s a közönség igényeinek megfelelő nagy tánczermet és mellék helyiségeket fog építtetni. Csütörtökön, dec. 30-ikán tartott a nevezetes közgyűlés, melyen a rég ohajtott határozat meghozatott. A gyűlés három óra hosszat folyt, melyen végre névszerinti szavazással szótöbbséggel döntetett el az építkezés ügye. Salacz Ferencz elnökle alatt kiküldetett egy hat tagú bizottság, melynek tagjai azt nyerték utasításul, hogy tegyék magokat érintkezésbe országos tekintélyű szakértőkkel, s tekintessék meg a „Bárány” és „Sas” vendéglöket, melyeknek korszerű átalakítása vagy egészen újból való felépítése volna czélszerűbb, aztán hirdessenek az épület tervezésére pályázatot, pályadíj tűzétvén ki a legjobb tervezetre. A kiküldött bizottság tagjai: ifj. Mikolay Mihály, Tabajdy Sándor, Bankó György, Filyó Pál, Petricz András, dr. Haviar Gyula. — Üdvözljük a közbirtokosságot a haladás útján és a nagy jelentőségű építkezést előkészítő bizottságnak szerencsét kívánunk! Ohajtjuk, hogy jövő ilyenkor már átadhassák rendeltetésének az új redoutet!

— Halálozás. Braesok István helybeli ev. tanítónak édes atyja, Braesok Mihály egykori örménykúti tanító mult év decz, 28-án elhalálozott. A 69 évet élt derék polgárt, nején és gyermekein kívül nagy számú rokonok és ismerősök kísérték örök nyugalomra. Béke lengjen porain!

— A népfölkelők I. korosztályának összeírását a honvédelmi miniszterium a napokban elrendelte. Összeírás alá kerülnek az első korosztályba azok, a kik 1868-ban születtek. Természetes, hogy ezekből lesz a jövő évre megejtve a hadseregbe való sorozás is, mert ezidő szerint még nem fognak egyszersmind megvizsgáltatni az összeírottak.

— Jó hely cselédnek. F. Jakab az új cselédnek kiadja az utasítást: . . . „Azután azt mondom: kenyeret ehelsz a mikor akarsz; ott van a kredenczben, a kulcs itt lesz a zsebedben” . . .

— A vasárnapi munkaszünet első fecskéje Tót-Komlós község előjárósága a napokban azon dicseretes határozatot hozta a képviselői gyűlésen, hogy a jövőben vasárnap és ünnepnapokon a községi hivatalos helyiség zárva leendő, midőn is semmi féle ügyek nem fognak ottan elintézés alá vétetni, kivéve természetesen a rendkívüli szükséglet és alkalmakat. Szép példa ez és üdvös a hivatalnokokra nézve is, ha pihenőjük is van!

— Városi tisztújítás. Szarvas város előjárósága dec. 29-én választott meg újból. Salacz Ferencz járási főszolgabíró megnyitván a választást, törvényadta jogánál fogva kijelölte a bírói tisztre: Tepliczky Jánost, Kis Mihály Gy. t és Janurik Györgyöt; minthogy azonban időközben a bírói, a törvénybírói, a főpénztárnoki és közgyámi állásra irásban névszerinti szavazás kéretett, két szavazatszedő bizottságot küldve ki, elrendelte a névszerinti szavazást. A szavazás a bíróságra egyik jelölt részére sem eredményezvén abszolút többséget, új szavazás rendeltetett volna el, Tepliczky János és Janurik György között, minthogy azonban a szavazást senki sem kérte, ellenben Tepliczky egyhangulag kiáltott ki bírónak, a főbíró Tepliczky Jánost jelentette ki megválasztott bírónak. A többi állomások következőleg töltek be: törvénybíró: Kita Pál, gazda: Balczó István, főpénztárnok: Melis György Kovács, alpénztárnok: ifj. Demesák János, közgyám: Viskovics Ignác, segéd gyám:

reménybe, s alig hallja meg, hogy az aító kinyílt, s azon egy jóságos arcú fiatal ember lépett be.

— Jó napot — Suhajda néni! Hogy van a patients?

— Jaj! kezeit csókolom, tekintetes uracskám, itt fekszik az ágyon; se éjjelem, se nappalom miatta, hogy az öreg doktor ur nem tudott rajta segíteni. Nézze meg jól, az Isten is úgy áldja meg, mert én is utána mennék, ha itt hagyna. Szegény vagyok, édes tensuram, de meg szolgálom a két kezem munkájával.

— Hagyja el jó asszony! Elég öröm lesz az nekem, ha visszaadhatom őt magának, meg a falunak, mert ugy hallom, hogy a legszebb lányát veszítené el.

Óh! olyan jól esett ez a dícséret az anyai szívnek; hiszen melyik anya is nem volna hiú gyermekére. Levonta a kendőt lánya arcáról, ki föl sem veté szemét, mig az ifju lány hangon nem kérde:

— Mi baja van, édes lelkem?

— Nincsen nekem semmi bajom — doktor úr.

— De mégis csak érez valami fájdalmat?

— Nem érzek én, kérem, semmit.

S újra lehunyja pilláit, s akármit kér is az orvos: „semmi, semmi” a felelete.

Rövid vizsgálat után fejét csóválva vette a kálapját az ifju és Suhajdánéknak intve távozott.

A pitaraajtó mellett megállt egy perczre, aztán — egyet gondolva — leült a kis padkára.

— Mondja csak Suhajdáné asszonyom, nem volt a maga lányának valami viszonya?

— Jaj! dehogy nem volt édes doktor úr! Hiszen bár ne lett volna! Volt biz' annak kérem, s mindég is azt mondom, hogy annak a Kovács Gergőnek a betege az én szegény lányom. Mert tetszik tunni, úgy esett a dolog, hogy mikor a lányom a 16-ik évébe kezdett menni, hát eljöttek a barátai, hogy elviszik a fonóba a Karczagiék házához. (Tetszik tan ismerni, az a nagy zöld salukátéros ház a bíró uré mellett) Nagyon szépen kinőtt a lelkemadta, hát vitték volna

szörnyen, s neki — mint a magaformájú lányféléknek rendesen — lett is volna kedve, meg nem is, mert tudta, hogy ott lesz a harangozóék Miska fia is, aki nagyon bomlik utána, ő pedig len ki nem állhatja. Én, kérem, igazat adtam a lányomnak: hadd legyen azé, akit a teste-lelke megkíván, mert engem is úgy vett el az édes apja, hogy ő is szeretett engem, de én is ám ötet. Nem erőtettem a Miskához! Noiszen fel is vette az a kutyainget, hogy azt tanáltam neki odavágni, mikor hepcoziáskodott, hogy „majd ha a veréb lépést mengyen.”

Hát ezért nem akart a szentem elmenni! De aztán mégis csak rászánta magát, mert nagyon kérték a lányapajtásai.

Bár ne is eresztettem volna! Mert tetszik tudni, ott ismerkedett meg azzal a Kovács Gergővel, a ki — óh uram bocsá — majd rosszat kívántam neki! Node nem botalt ver az Isten!

Ez annak a jó módú gazdának a fia, aki minap azt a kék selyem oltárterítőt ajándékozta. Borzasztó derek ember az; a fia is szép szál legény, csakhogy a lányok közt mindég olyan szoknya mögé való ember volt. Meg is nózták érte!

Bezzeg, mikor a lelkem Juliskámot meglátta, úgy fölvtágtak egyszerre a nyelvét, hogy mindég ott terécselt a fülébe; más lányra rá se hederített.

Ő vette föl az orsóját, ha leest, s csókot kért a visszaadásáért. Ha más lány gyűjtögetett a legényektől gyertya- meg muzsikapénzre, krajczarost se dobott nekik; de ha a Julcsám járt körül, nem adta fo. rinton alul. No iszen lett is szóbeszéd belőle, kivált mikor a Gergő világért sem engedte volna meg a más ember fiának, hogy Juliskámot az utcaajtóba kísérelje, mikor a fonóból hazakészült!

Csak vettem észre, hogy már nagyon szeret a lelkem a fonóba járnai s nemsokára hallottam a piaczon irigykedve leszelni, hogy a gazdag Kovácsék behézasodnak a koldus falamiába.

Nem akartam a lányomat többet elereszteni. Engem bizony ne szóljon-szapuljon senki fia! De az a Gergő olyan szépen tudott rimánkodni, hogy nem birt a szívem ellenállni.

Mikor az első rügy kipattant az eperfánkon, már ott láttam Julcsámnal a Gergő jegykendőjét. Nemsokára azután maga is előjött, hogy szereti a lányomat, s hogy a szülei sem ellenzik, hogy az ószön egymáséi legyenek.

De lássa, édes doktor ur, sose jó szegény embernek gazdag ember szekere után futni: merha fel is veszik, lenéznek onnan az irigyek.

Egyszer csak rájárt a falu szája szegény szentemre s — megkövetem alásán — még a becsületében is gázoltak, mer' aszondták, hogy a Miskával még most is legyeskedik, s a Gergő majd jó lesz férjnek, a Miska meg szeretőnek.

Szegény Julcsám eleget áztatta a lelkét is a sok sirással, mer' kezdte megeszelleni, hogy már a Gergő is gyanakszik.

Ekkor következett be a május elseje, a mikor minálunk májfát állítanak a legények. Ritka lány az, a melyik ilyenkor ne kapna, olyik-melyik kettőt is.

Julcsámnak is az lett a veszedelme. Reggelre kelve két fat tanált az udvarunkon: az egyiklen volt egy csinos piros kordován csizma, a másikon meg egy tulpiros selyemkendő, aminőt a lelkem szeretett viselni.

Nagy zavarban volt szegényke, hogy melyik mármost a Gergő ajándéka, merhogy mindakettő tetszett neki. Csak tüprengett, csak ajta-vájta, hogy melyiket is vegye föl vasárnapra a templomba. Hát én, kérem szépen, ezzel a vén eszemmel, azt tanáltam neki mondani, hogy csak a Gergő tudhatta azt a kendőt úgy megválasztani.

A kendőt vette hát föl. Mikor a templomból kifelé jöttek, már a szemét se mozdította felé Gergő, hanem a templomból nagy búsan egyenest a kocsmába ment.

Boros Pál, mérnök: Tabajdy... orvosok: Kristóffy János, Dajcsensmidt Andras, esküdtek: Hrivnák Matyas, Kloczka János, Csizsar János, Roszik János, Ruzsicska György, Komár Mihály, Kepenyés Pál, Terhes István. A választás után Kita Pál t. bíró, és Boros Pál s. gyám lemondott.

Mégis csak lesz táncmulatság Szarvason is!
A közigazgatási hatóság, tekintettel arra, hogy Szarvason teljességgel nincs más, még oly alkalmas hely sem a táncmulatságokra, mint a közegészségi tekintetből beült Barány vendéglő, s tekintettel arra, hogy a köz-birtokosság elhatározta egy új tánczterem felépítését, a bekövetkező farsangra megengedte a mulatságoknak a „Barány”-ban való tartását.

Szarvas város képviselő testülete dec. 31-ikén rendkívüli közgyűlést tartott, melyen az újonnan választott előjárók letették az esküt.

Alakuló közgyűlés. Deczemberben tartotta a szeghalmi „polgári olvasó egyesület” újra alakulását. Miután a három év letelt, az újonnan kiadott s miniszterileg megerősített alapszabályok értelmében az egyesület három évre ismét megalakult. A közgyűlést kedélyes közvacsora követte, mely az izletes étkeken kívül bővölködött a jelesebbnél jelesebb toasztokban. A mulatság benyult a késő éjszakába.

A fényes berendezésű békési redoute megnyitására 1887-ik év jan. 8-án Békés városa nagyszerű bált rendez, melyre a díszes meghívók már szét küldtek. A ritka szépek ígérkező bál lady patronesse — mint halljuk — gr. Wenheim Frigyesné ő méltósága lesz, a mi kétség kívül emelni fogja a mulatság fényét és sikerét. A meghívók következőleg szólnak: Békés város által az új bérház megnyitási ünnepélye alkalmából, a nagy-váradi cs. kir. 101-ik gyalogezred zenekara és a csabai első zenekar közreműködése mellett az „Erdeyi magyar közművelődési egyesület” javára 1887. évi jan. hó 8-án a bérház villanyvilágított dísztermében rendezendő tánczvizgalmra N. N. urat és családját tisztelettel meghívja a rendező-bizottság: Dr. Hajnal István b. elnök, Mezei Lajos b. alelnök, Kabós Balint b. titkár, Jantyk József b. pénztárnok, ifj. Banyai Imre pénztári ellenőr, Banner Gusztáv, Banyai István, ifj. Batizi Ferencz, Belenta Albert, Belenta Gábor, ifj. Benedicty József, Boross Pál, Borsiczky Lajos, Hegedűs Lajos, Kail Aladár, Király David, Pöcz János, Skultély László, Szánthó Dezső, Szegedy Kálmán, Szügyi József, Teiszter János, Vaday József, Varga Lajos, Varga Sándor rendező-bizottsági tagok. Belépti-díj: Személy-jegy 1 frt; Karzati ülőhely: I. sor 2 frt; II. és III. sor 1 frt. Karzati jegyek előre válthatók Lavatka József ur kereskedésében. Kezdeté: este 8 óraker.

Az egyes iparostületek névsora kezünkhez jutván, érdekesnek tartjuk azt megynékből községenként közölni. Első sorban Szarvason: iparhatósági biztos Práznovszky Ferencz, elnök Tepliczky János, alelnök Marsal János, jegyző Petrőczy Károly, pénztárnok Konvalina Ferencz, h. jegyző Konyecsny János. Előjárósági tagok: Klenk József eszmadia, Szrnka János eszmadia, Kántor Sámuel eszmadia, Opauszky Mihály tímár, Petrács György szabó, Konyecsny András szabó, Kudlák Mihály kovács, Melis Pál kovács, id. Csizsar János kádár, Sapszki János bognár, Roszjarovics János festő, Süle János szücs, id. Molnár Sámuel szücs, Szüle Kál-

Délután már mindenki azt pletykálta a faluban, hogy ime a drágalatos Juliska a Miska májfájáról vette le a kendőt, s a Gergő ajándékát kutyába se vette.

Oh! kérem a falunak gonosz nyelve és gyors szája van. Jól mondják azt minálunk: Egy tudja: titkos; kettő tudja: homályos; három tudja: világos.

Estére már összeverekedett Gergő a korcsmában miatta, s másnap visszaküldte a lányom jegykendőjét, meg gyűrűjét.

Oh! a drága szentem! most is sir előttem az egész világ, ha ragondolok, hogy hogy rogyott le az ágyra, ahonnan azóta föl se kelt többé. Mindég azt mondja, hogy nem faj neki semmi, pedig én tudom jól, hogy a teste fáj neki, mert a felke?... minek fájna az után a legény után, aki olyan könnyen tudta elfeledni.

Nóde meg is verte az Isten, mert azóta mindég habemusza van, s többet lakja a koresmat, mint a szülei házat.

Bár jelentené meg a jó Isten a tekintetes doktor urnak álmban, hogy milyen fűtől gyógyul meg a lányom! Bár tudna rajta segíteni!

A komoly férfi vonasai sajátosan jóságos kifejezést öltöttek az elbeszélésre. Hiszen ki tudja, hátha neki is van ilyen aggódó anyja, szerető nővére?!

— Legyen türelemmel, jó Suhajda néni és bizzék meg bennem: a maga szép lányának meg kell gyógyulnia.

Az özevgyasszony könyezve nézett utána, míg csak beláthatta szemével; aztán berohant a szobába, s örömtől zokogva borult szép lányára minden csókja után azt rebegve: „Megfogsz gyógyulni, nem lesz semmi bajod többé, édes gyönyörűségem!

(Olyan nagy hite volt az orvosban.)

A szép beteg pedig rá mondta nagy szeliden:

— Igen, anyám, meg!

MOCSKÓNYI JÓZSEF.

mán asztalos, Baginyi Pál kalapos, Petricz András szíjgyártó, Laukó Sámuel építő, Kölbl József cipész, Blank Antal bádogos, Kresmárik Endre könyvkötő, Vidlicska Miklós kömüves, Bohus Istvan bádogos, Lévy Imre mézeskalácsos.

Öcsödi előjárók választása. Öcsödön dec. 28-án volt a községi tisztújítás, szép érdeklődés mellett. A választást Práznovszky Ferencz járási szolgabíró vezette, a ki üdvözölve az egybegyűlt választó közönséget s figyelmeztetve a törvény idevonatkozó szakaszaira, felolvasta a jelölteket. A bírói tisztre névszerinti szavazás kértetvén, a szolgabíró elnök kijelölte a szavazat-szedő bizottságot Kis János ügyvéd, mint elnök, Nádudvari Lajos, Dr. Kis Mihály, Kerekes Gábor és Dezső Antal személyében, aztán elrendelte a szavazást. Beadott összesen 314 szavazat; ebből Maróthy Sámuelre 90, Papp L. Lászlóra 224 szavazat esett, így 130 szavazat többséggel Papp L. László (a volt törvénybíró) választott meg bíróvá. Törvénybíróvá felkiáltással Rónyai Sándor, adópenztárnoknak Nádi László, közpénztárnoknak Tóth P. Antal; közgyámnek névszerinti szavazással Mönus Ferencz 79 szavazata ellenében Izbéki A. Balint választott meg 230 szavazattal; esküdt gazdának Izbéki Gergely, esküdtnek Kerekes P. Sándor, Rónyai Gy. István, Cs. Molnár József felkiáltással, továbbá névszerinti szavazással Papp Ferencz 149 szavazattal, Szücs Lukács 61 szavazata és Molnár András 91 szavazata ellenében. Az ily módon megválasztott előjáróság az összehitt képviselet jelenlétében azonnal letette az esküt is.

Békésvármegye tisztikara az idén is fog a nyugdíjalap javára bált rendezni, mint tavaly. Hiszük, hogy egyfelől a jótékony csel most is oly tekintélyes összeggel gyarapítottatik, másrésztől a megye mulató közönsége is kedélyes és fényes mulatságot nyer benne. A szétküldött meghívók így hangzanak: Békésvármegye tisztikara által Békés-Gyulán, 1887 ik évi jan. hó 15-ik napján a megyei tiszti nyugdíj-alap javára a megyeháza dísztermében rendezendő zártkörű tánczvizgalmra N. N. ur és családjá tisztelettel meghívatik. Jancsovics Pál, bál biz. elnök. Terényi Lajos, bál biz. alelnök. Bandhauer György, Fabry Sándor, ifj. Jancsovics Pál, Kövér László, Kis Gyula bál bizottsági tagok. Belépti díj: Család jegy 5 frt, személy jegy 2 frt. Karzati jegy az első sorban 3 frt, a második sorban 2 frt. Jegyek e meghívó előmutatása mellett előre válthatók a m. pénztári tisztség-nél és a járási főszolgabíró uraknál. Karzati jegyek a m. pénztári tisztség-nél csak 1887. évi jan. hó 10-ének d. e. 9 órájától adhatnak el. Kezdeté 8 és fél óraker.

Két gazdája is volna már a csabai lövönutú vasutnak, csak maga a vasut megvolna! Ismeretes dolog, hogy Csabán Vidovszky János és társai az állami vasuti állomástól a Vasuteczán, a Fötéren, a Széchenyi utcán át a Széchenyi-ligetig egy a személy szállításra és teherszállításra egyaránt alkalmas lövönutú építését tervezik. Az érdeklődés általános, úgy hogy a felmérés és költségvetés elkészülvén, a vállalkozók ennek következtében a várostól, melynek területén, és a vármegyétől, melynek meg a közvetlen menne a vágány, engedélyt is kért; az építésre meg is adta az engedélyt mindakettő, de mindkettő azzal a feltétellel, hogy a vasut 60 év múlva minden felszerelésével együtt kizárólag az övé legyen. Hát mi azt még csak értjük, hogy a város magának reklamálja az engedély idő leteltével, de hogy a tekintetes vármegye is jogot formál hozzá, csak azért, mert a sinek az ő közeve közé fognak lerakadni (s még hozzá azt is kiköti, hogy a vasut-társaság a közvetlen a maga költségén tartozik fatarozni), azt már egy kissé különösnek tartjuk. De hát csak épüljön az a vasut, akár kié lesz is 60 év múlva; így is, úgy is a közönségnek lesz haszna belőle!

Vadászat Csabacsüdén. A Königswarder-fele csabacsüdi birtokon dec. 30-ikán sikerült vadászat tartott. A házigazda Szenes Elek tisztartó volt. A vadászok, kik mindegy huszan gyűltek össze, a roszt útban, keservesen jutottak ki, az idő sem kedvezett nekik; az elejtett vadak száma: 100 nyúl és 2 fogoly. A vadászat után a tisztartói lakban kedélyes vacsorához ült a társaság, mely a Szarvasról jött hölgyekkel szépen felszaporodott, úgyhogy a gazdag lakoma után tánczra perült a fiatalok. A házi asszony és kedves leányai egymást multák felül szives előzékenységgel és szeretetreméltóságban. A táncmulatságban, mely egész reggelig tartott részt vettek a házi kisasszonyok, a Szenes nővéreken kívül: Pál Nelli, Dérczy Ilka, Werner Lujza kisasszonyok; Szlovák Pálné, Ponyiczky Györgyné, Kristóf Frigyesné, Klósz Janosné, Dérczy Ferenczné urnók.

A meteorológiai észleletek című rovatunk csak jan. 1-től lesz vezetve.

Szent-Andráson a községi előjárók választása decz. 27-én volt. Bíró lett Molnár András, törvény bíró Szító Imre.

Hazai hírek.

* Egy fiatal leány öngyilkossága. Szügyi Dániel mezőtúri ref. egyház köztisztviselőjénél élő öreg kántor Zsuzsika nevű 20 éves szép és művelt

leánya öngyilkos módon vetett véget ifju életének. Tette okáról több feltevés kering a városban. Legvalószínűbb oka: reménytelen szerelem.

* A miliomos paraszt, a hogy az alföld leggazdagabb polgárát, Bagi Józsefet, a lapok nevezik, meghalt Csongrádon.

* Lusta vármegye. Kassa város panaszt tett Zemplén megye ellen, mely a hozzá intézett hivatalos átiratokra évek mulva sem szokott felelni.

* A himlő Szegeden nagy mérvben lépett fel.

Külföldi hírek.

** Végrehajtók sztrájkja. Londonból érdekes dolgot irnak: A Kings-grófságban a bérlők csak úgy vannak, mint Irlandban általában: nem tudják a hasznobért megfizetni. Így aztán egyre küldik nyakukra a végrehajtókat. Csakhogy a bérlők nem igen tűrik a végrehajtást s bizony nem egsyszer megessett, hogy az exekutorokat jól elpáholták. Ezek végre is megunták a sok ütleget, meg kék foltot s mult szombaton Tullamoreban elhatároztak, hogy ők bizony tovább nem páhoitják magukat, hanem sztrájkolnak. Azóta nem lehet őket rá bírni, hogy elmenjenek a Kings-grófságba exequálni.

** Az orosz czárról egyre félelmesebb hírek terjednek. Ujabbban az a hír tartja magát, hogy a német katonai attaché lelötte.

** Mennyi sört isznak a németek? Összesen egy évben 41.325,000 hectolitert, úgy hogy minden felnőtt férfira 270 liter esik.

Mindentéle.

** Műértő tolvaj. A párisi fenyítőtvényszéknel jelenleg nagybecsű műgyűjtemény van. Paris mellett egy Lesly nevű embert fogtak el, kinek háza valóságos muzeum volt. Volt ott száz porcellan, mult századi miniatúrák, régi arany és ezüstművek, bronzok, ritka szövetek oly mennyiségben voltak felhalmozva, hogy alig fértek egy nagy butorszállító koscsiba. S mindezen tárgyakat, melyek több százezer frt értéket képviselnek, Lesly összelopkotta. Természetesen több évre volt szüksége, hogy szenvedélyét ily olcsón kielégíthesse. Végre azonban rajtavesszett.

** Hal által agyonlőtt vadász. Szinte hihetetlennek tetszik, hogy még ilyen dolog is megtörténhetik. Pedig Texasban csakugyan megessett. John Franklin, ez a vadász neve, halat fogott és ráakasztotta azt puskájára. A hal ficzkándoza következtében a sárkány lecsapott úgy, hogy a fegyver elsült s a golyó olyan szerencsétlenül találta a vadászt, hogy nyomban meghalt.

Apróságok.

A javulás jele. A kis diák haza jött a szünidőre — s jövetelét nem valami örvendetes hírek előzték meg magaviseletét illetőleg tiszteletére mégis tormás kolbász kerül az asztalra. Az apa azonban szabályozza a gyerek étvágyát: szemrehányás, feddés minden szava. A fiu könyezik; a mama sajnálkozik. Az apa szelidülve mondja:

— No, látom, hogy a javulás utján vagy, mert könyezel; ezt szeretem.

— Jaj, mikor olyan erős ez a torma! felel a fiú szemeit törülgetve.

Trachóma. Meglett hirdette a szószékről a veszedelmes szembetegség ellen irányuló óvrendszabály — s a templomból kifelé menet a hívek egyike kérdi a másiktól:

— Mit is hirdetett csak a tiszteletes ur utoljára?

— Hogy valami betegség van „krakóban” (város rész).

— Akkor hát jól értettem! Nem is mék oda!

Irodalom és művészet.

Érdekes könyvtár. Mint lapunknak Budapestről írják ott, „Érdekes könyvtár” címmel egy valóban érdekesnek ígérkező irodalmi-vállalat indul meg 1887. jan. 10-én. Abban a helyzetben vagyunk, hogy az „Érdekes könyvtár” programjából már ma a következő részleteket közölhetjük: Az „Érdekes könyvtár” körül a legjelesebb írók csoportosultak, kiknek az a céljuk, hogy a magyar közönség jeles műveket a szokottnál olcsóbb áron szerezhesen meg. Az „Érdekes könyvtár” ki fog terjedni a bel és külföldi irodalom legértékesebb termékeire. A legelső kötet Kleist Henriknek, Schiller mellett a legkitűnőbb német drámaíróknak híres színművét: Heilbronnai Katicát, Reviczky Gyula nagytehetségű költőnk fordításában közli. — A második kötet Chamisso világhírű művét Schlemil Péter csodálatos történetét tartalmazza; fordította és bevezette Kormos Alfréd; a harmadik kötet a „Sákkingseni trombitás”, fordította Luby Sándor. — Az „Érdekes könyvtár” az által is érdekes lesz, hogy tudományos és szakmunkákat is nyújt közönségének. Évenként tizenkét kötetet ad az „Érdekes könyvtár”, előfizetési ára tekintve elegáns kiállítását és beépített rendkívül olcsó: negyedévre 1 frt, félévre 2 frt, egy évre 4 frt, mely összeg az „Érdekes könyvtár” szerkesztőségének Budapestre Révay-utca 8. küldendő.

Gazdaság, ipar és kereskedelem.

* Czélszerű-e a takarmány felaprítása. E kérdésre Brown tanár a Milchzeitungban felel, ama összehasonlító kísérletek eredményét közölve, melyeket a végett tett, hogy e kérdésre megfelelően. Brown tanár kísérleti állatokat, egy és két éves bikákat, választott ki, a kísérleti takarmányozás 15 hétig tartott. Szálas szalma vagy széna és felaprított repa takarmányozás alatt a két éves bikák naponként 0.8 kgmmal gyarapodtak, az egész idő alatt tehát 84.82 kgmmal. Az egyévesek pedig naponként 0.79 kgmmal, az egész idő alatt tehát 83.46 kgmmal. Ezután másik 15 hétig szálas szalma és széna szecsakavá vágva és felaprított repa takarmányoztatott. Ebből a két éves bikák naponként 0.88 kgmmal, az egész idő alatt tehát 103.42 kgmmal, az egy évesek pedig naponként 0.91 kgmmal, tehát az egész idő alatt 96.16 kgmmal gyarapodtak. Ez eléggé bizonyítja, hogy mennyire előnyös a takarmányt felaprítva adni a szarvasmarhának.

Nyílttér. Felhívás!

Az alulírott regále bérlőség értesíti a t. kereskedőket és a nagy közönséget, hogy az 1887-ik év január 1-től számított három évre kivette Szarvas város fogyasztását is; egyúttal felhívja mindazokat, a kik ezekkel, cukorkákkal, csokoládéval, kandírozott gyümölcsökkel kereskednek, vagy ilyen ezikeket fogyasztásra egyben hoztatnak, hogy jan. 1-től fogva a hozatalt esetről esetre a bérlőségnél bejelentsek az esedékes adót ott lefizessék.

Szarvasi regále bérlőség.

Szerkesztői izenetek.

Valamennyi t. levelezőinknek. Kérjük, záveskedjenek közleményeiket akként küldeni be, hogy azokat lehetőleg pénteken kapjuk kézhez, mert a későn kapott tudósítás különben könnyen kimarad, ha lapunk zárta, vagy pedig olyankor vesszük, a mikor már a nyomdában túlszélés van.

Felelős szerkesztő: Dr. Zsilinszky Endre

HIRDETÉS.

Van szerencsém a n. é. közönség tudomására hozni, miszerint a W r a n k a f é l e házban levő m é s z á r s é k e m b e n a

marhahusnak kilóját 36 krért

fogom mai naptól árusítani, midőn az eddigi árt leszállítottam a n. é. fogyasztó közönség rég óhajtott kívánatának akartam eleget tenni.

A n. é. közönség pártfogását kéri tisztelettel

ifj. Májeresik Samu,

mészáros.

Pontos kiszolgálás biztosítottik.

HIRDETÉSEK.

A nagybányai vegyműgyári szövetkezet tudatja, hogy a következő, kitünő hatású külföldön a közhasználatba rég átment kozmetikus szerek Magyarországon általa gyártatnak s nála raktáron kaphatók.

U. m.

1. Chromophor.
2. Viktoria balzsam.
3. Angol hajnövesztő.
4. Valéria hajeréme.

1. Chromophor.
2. Viktoria balzsam.
3. Angol hajnövesztő.
4. Valéria hajeréme.

1. Chromophor.
2. Viktoria balzsam.
3. Angol hajnövesztő.
4. Valéria hajeréme.

Mindezen készítmények a szövetkezet gyári védjegyével és használati utasítással vannak ellátva.

Vezérképviselő, az ügynökségek elnyerésére nézve: **SZENTIVÁNYI SÁNDOR**
Budapest, IV. kigyó-utca, 5. sz.

A CHROMOPHOR (haj restaurateur.) Ezen szer 14—21 napi használat után az ősz hajnak visszaadja eredeti természetes színét, előmozdítja a haj növést, megerősíti a hajöveket és a hajbőr tisztántartása mellett megakadályozza a korpa képződését. Ára egy palaczkának: 2 frt 50 kr.

A VIKTORIA BALZSAM. Balzsamszerű tulajdonságánál fogva általa a bőr lágy, ruganyos, sima lesz és marad, úgy, hogy rövid idő alatt a bőr a legfinomabb bársony tapintatú lesz. Téli hideg ellen megőv e balzsam a bőr repedésétől, merevségtől. Ára egy palaczkának 2 frt.

AZ ANGOL HAJNÖVESZTŐ SZER 1—3 hónapi használat után kimaradhatlan hatású egészen kopasz fejekre nézve is; megakadályozza a gyenge haj kihullását; elősegíti és tömöttebbé teszi a haj növést. Ára egy palaczkának 1 frt 50 kr.

A VALÉRIA HAJERÉME. Igen előkelő hajkenőcs, kellemes illattal. A haját lágygyá és fényessé teszi, s a hajkorpa képződését megakadályozza és a fejet hűvösen tartja. Ára 1 palaczkának: 40 kr.

HIRDETÉS.

Van szerencsém a t. közönség tudomására hozni miszerint

Bukovinszky János urtól

és a „Sus” melletti mészárszéket

UJÉVTŐI KEZDE

átvettem és azt saját nevenem tovább folytatom.

A n. é. közönség pártfogását kéri

Szarvas, 1886. decz. 24-én.

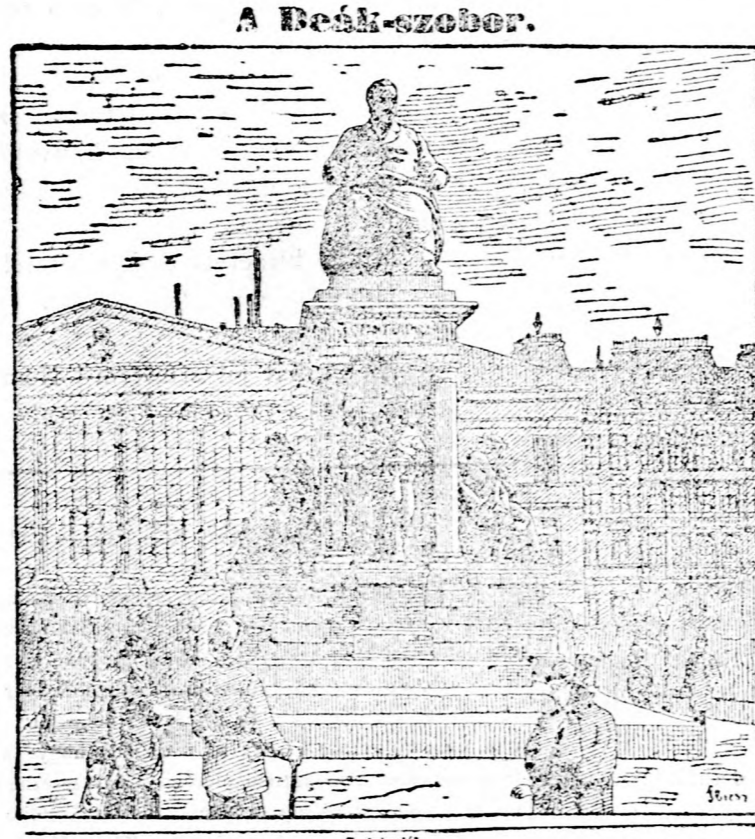
Tisztelettel

id. Májeresik Samu.

2. évfolyam 1886. 80. szám. Kedd, november 24.

BUDAPESTI UJSÁG

POLITIKAI NAPILAP.

Tudnivalók.
Munkásoknak a szociális kérdésről.
A magyar nyelv és irodalom.
A magyar nyelv és irodalom.
A magyar nyelv és irodalom.

ELŐFIZETÉSI FELHÍVÁS

BUDAPESTI UJSÁG

képes politikai napilapra.

A „Budapesti Ujság”, melynek jelszava: „Mindent a népért!” demokratikus iránya, feltékenyen őrzött független politikai magatartása, gyors és hű hazai és külföldi tudósításai, kitünő írók tollából eredő vezér- és tárczczikkkel, egyszerre megjelenő

2—3 érdekesítő regényei,
szellemes apróságai,

„CSIRIZ” című vasárnapi humorisztikus melléklete és a közönség számára díjtalanul nyitva álló

„INGYEN POSTA”

rovata által oly közkedveltségűvé vált a fővárosban általában, valamint a vidéken, különösen hivatalnokok, gazdák, lelkészek, tanítók, kereskedők, iparosok, egyzóval a polgári intelligencia zömét képező minden osztályánál, hogy ma már Magyarországának legelterjedtebb és legolvasottabb lapja.

A BUDAPESTI UJSÁG

Magyarország legolcsóbb lapja.

Előfizetési árak vidékre:

Egy óra	— frt 90 kr.	Félre	5 frt 40 kr.
Negyedévre	2 „ 70 „	Egész évre	10 „ 80 „

A BUDAPESTI UJSÁG kiadóhivatala
(Budapest, VI., Andrassy-út 12.)

Mutatványszámok kívánatra ingyen küldetnek.